

Raúl Carbonell: "Ha d'haver un suport econòmic per al professorat que vol reciclar-se"

Ensenya a l'IES Henri Matisse de Paterna i presidix l'Associació de Professorat d'Imatge i So de la Comunitat Valenciana (APIS CV)

Miriam Bouallal | València | 08.05.2019 | 04:15

Raúl Carbonell: "Ha d'haver un suport econòmic per al professorat que vol reciclar-se"

President de l'Associació de Professorat d'Imatge i So. Els estudis d'esta família oferten sis graus que cursen uns 1.200 alumnes valencians. Enguany i el pròxim curs, la Conselleria d'Educació ha convocat oposicions d'esta especialitat, després d'una dècada.

P Com sorgix l'associació i per què decidixen crear-la?

R Naix fa un any i mig per la necessitat de posar-nos d'acord en diversos assumptes i per les reivindicacions que els centres teníem de cara a l'administració; era necessari unir forces. Som una família professional molt tecnològica i necessitem equipament, és el principal problema que tenim. La majoria de cicles es van implantar fa 15 anys, la conselleria els va dotar però no s'ha renovat el material i està obsolet. Fins fa poc gravàvem amb càmeres de cinta i ensenyàvem a rebobinar, quan això ja no existix; l'FP ha d'estar adaptada al mercat professional. Un altre objectiu molt important és que estava engendrant-se Àpunt i era molt important que participàrem, perquè l'alumnat es beneficiara. En menys d'un any, tenim a més de 50 alumnes fent pràctiques.

P Com va anar el primer congrés de l'associació, celebrat en abril?

R Molt bé, perquè el professorat va compartir experiències de què fem als centres, i així és com aprenem. La idea és fer una convocatòria anual i convidar a professionals el pròxim any, per vore cap a on anem. També volem fer altres activitats, com visites a empreses.

P Creuen que la renovació de material que reclamen es produirà prompte?

R Ja hem tingut reunions amb la direcció general de Formació Professional, que sempre ha tingut molt bona disposició a sentir les nostres reivindicacions. Hem d'unir forces amb l'administració per a treballar i per a millorar la qualitat de l'ensenyament. Treballem junts en definir quin és eixe equipament i quina seria la manera d'establir un programa de renovació periòdica perquè no tornen a passar 15 anys sense inversió.

P A banda del material, que s'ha de renovar, com s'han actualitzat els cicles els últims anys?

R Els nostres cicles han estat tradicionalment vinculats a la fotografia, al vídeo i al so, però recentment s'han implantat dos: un de grau mitjà de Vídeo discjòquei i so, i un altre superior d'Animació 3D, jocs i entorns interactius. Estan tenint molta acceptació per part de l'alumnat i també molta eixida professional. Per al professorat ha suposat la necessitat de reciclar-se.

P Estos estudis creen professionals de perfils molt diferents. De quins estariem parlant?

R L'alumnat de Vídeo discjòquei i so és com un auxiliar d'imatge i so, perquè aprenen un poc de fotografia, vídeo, il·luminació... a més de música i mescla. Ara, hi ha tècnics en hotels, teatres, discoteques... en qualsevol lloc hi ha pantalles, acompanyades de microfonia i altaveus. El superior de 3D té dos vessants: una és la producció de videojocs, una indústria que comença a despuntar en la C. Valenciana; i l'altra seria la del disseny d'espais en 3D, que és útil en arquitectura i en el món immobiliari. Són professionals que no es dediquen exclusivament a l'audiovisual, com fins ara.

P Quina és la mitjana d'ocupabilitat del total dels cicles?

R No tenim dades exactes. Durant la crisi ha sigut molt baixa, perquè s'afegí el tancament de Canal 9, que deixà mort al sector audiovisual valencià, perquè també van tancar moltes productores. Els nous cicles han portat oxigen, igual que l'apertura d'Àpunt: les productores ens demanen alumnat per a fer pràctiques o contractacions.

P Com funciona l'FP Dual?

R Regular. Tal com s'ha concebut, s'ha convertit en mà d'obra gratuïta. Per a l'alumnat suposa un gran esforç, perquè han d'anar a classe i treballar i estan ocupats tot el dia, no tenen temps per a estudiar ni cap compensació econòmica. La major part de l'alumnat no li veu l'atractiu i tenim molt poca demanda. Els empresaris sí que estan més interessats.

P I quina és la solució?

R Reivindiquem que hi haja algun tipus de beca que sufrague els desplaçaments o si els alumnes han de dinar fora... O la conselleria canvia la normativa o els empresaris la seua dinàmica.

P A banda del material, hi ha altres necessitats?

R Sí. Una altra molt important és la formació del professorat. En el Cefire tenim cursos específics, però en vídeo hi ha moltes novetats. Per exemple, hi ha gravació amb drons, càmeres robotitzades, sobre tirolines, grues... del qual no disposem als centres. Necessitem cursos molt específics i tecnologia moderna. A més, també reivindiquem que hi haja un suport econòmic i beques per al professorat que vol reciclar-se i vol fer cursos, màsters... que el Cefire no oferix. Es necessita un suport específic, perquè la professió d'imatge i so canvia constantment i sempre hem d'estar formant-nos.

P Este àmbit es presta més a la innovació que altres?

R Crec que sí. Tot el món vol material audiovisual i ens convida a participar en els seus projectes, com els Erasmus de molts centres. Eixos vídeos servixen per a mostrar el treball que es fa.

P Quines iniciatives innovadores duen a terme els centres?

R Molts companys estan fent projectes interdisciplinaris, el què motiva molt a l'alumnat perquè és en un entorn real. Un exemple és la MICE TV que cobria el festival cada dia. Un altre projecte és la realització d'una òpera, en què l'alumnat de Producció d'espectacles es coordinava amb estudis de dansa, cant, conservatori, perruqueria, maquillatge, vestuari... A més, com que nosaltres no tenim molts llibres de text, alguns companys han elaborat apunts i han fet vídeos de YouTube explicant el temari. Es tracta d'utilitzar les noves tecnologies i l'audiovisual per a ensenyar d'una manera innovadora.

P Per què recomanaria realitzar estos estudis?

R Són importantíssims perquè tots portem una pantalla en la butxaca, hi ha en els bancs, en les gasolineres, tenim TV, ordinador, anem al cinema... hi ha pantalles arreu i hem d'omplir-les de contingut que ha de produir algú. És una professió amb molt de futur en totes les seues vessants, en l'audiovisual i en els espectacles.